

oznanilo

Simon se je oglasil in mu rekel: »Učenik, vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli; toda na tvojo besedo bom vrgel mrežo.« In ko so to storili, so zajeli veliko množino rib, da se je njih mreža trgala.

(Lk 5,5–6)

5. nedelja
med letom

letu VII /2010-16
7. februar 2016

UBOGI PETROV ČOLN

Predvidevam, da apostol Peter ni imel največjega in najboljšega čolna med vsemi ribiči ob Genezareškem jezeru. Toda prav ta ubogi čoln je dal na voljo Kristusu, da je iz njega »učil množico«, ki je »pritiskala nanj«, da bi »poslušala Božjo besedo«. Prav ta skromni Petrov čoln je uporabil, da je iz njega učil. Ta čoln je bilo tudi edino, kar je Peter lahko ponudil Kristusu. Praktično mu je dal vse. Danes veliko ljudi meni, da nimajo posebnih sposobnosti za oznanjevanje Božje besede. Duhovniki velikokrat težko dobimo sodelavce. Mladi se težko odločajo za duhovni poklic in oznanjevanje Božje besede. Ne želijo sprejeti odgovornosti v življenju (problem nesklepanja porok).

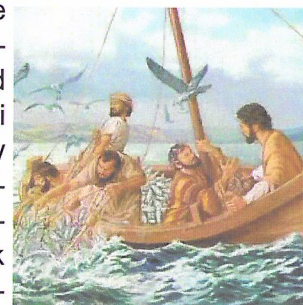
Nekako menijo, da niso sposobni ..., kakor da čoln njihovega življenja ni primeren za to. Ta strah in številni drugi so odveč. Kristus more tudi iz skromnega čolna učiti množico, le na voljo mu ga moramo dati.

Sicer pa strah ob srečanju z neskončno svetim, z Bogom, ni novost. Ko se človek sreča z njim, se ustraši, ker se zave svoje

majhnosti in grešnosti, kakor se je zavedel prerok Izaija v prvem berilu. Vendar ne sme pri tem ostati. Ko se je apostol Peter zbal ob srečanju s Kristusovo Božjo močjo in se zavedel svoje nesposobnosti in grešnosti, je prosil: »Pojdi od mene, ker sem grešen človek.« Obenem pa je zaupal Gospodu, saj je dejal: »Na tvojo besedo bom vrgel mreže.« Apostol Peter, ki je

pozneje postal prvi med apostoli, ni šel na delo v zavesti lastne sposobnosti, ampak v veri v Gospodovo besedo. Njegove skromne danosti mu niso bile več ovira, ampak jih je dal na voljo Gospodu. Ta jih je sprejel in blagoslovil ter jih nadvse koristno uporabil. Naše (ne)sposobnosti, naša grešnost in zavest majhnosti nas ne smejo ovirati na poti za Kristusom.

Na tvojo besedo bom vrgel mrežo

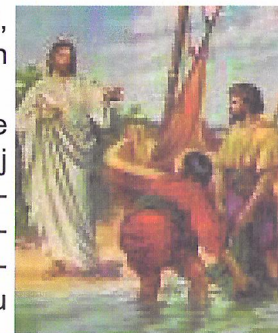
Simon se je oglasil in mu rekel: »Učenik, vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli; toda na tvojo besedo bom vrgel mrežo.« In ko so to storili, so zajeli veliko množino rib, da se je njih mreža trgala. Pomignili so tovarišem v drugem čolnu, naj jim pridejo pomagat. Ti so prišli in napolnili so oba čolna, da sta se potapljala. Ko pa je Simon Peter to videl, je padel Jezusu k nogam in rekel: »Pojdi od

mene, Gospod, ker sem grešen človek!«

Peter imenuje Jezusa najprej Učenika, pozneje pa Gospoda. A je v Jezusovem nastopu kaj malo gosposkega. Ne zahteva od množice, naj mu da prostor, ne velela apostolom, da mu naredijo govorniški oder. Sam zelo preprosto poskrbi zanj.

»Pojdi od mene« so nam od nekod znane besede. Ni jih izgovoril Peter Jezusu, temveč Jezus Petru, ko ga je ta nagovarjal, naj ne gre v trpljenje. Takrat je Peter moral slišati očitek, da ne govori po Božje, temveč po človeško. Danes se dogaja nasprotno. Če bi danes Peter govoril po človeško, bi Jezusu rekel: »Nikar ne hodi od mene, bodi vedno na mojem čolnu, boš videl, koliko rib bova vsak dan ujela in kako se nama bo kopicil dobiček.« A glej, Peter prosi Jezusa, naj gre od njega. Čuti se nevednega njegove bližine. Tu Peter ne misli po človeško.

K a k o r t a k r a t n i š e l P e t e r o d J e z u s a, t a k o s e d a j n i š e l J e z u s o d P e t r a. Z a v e d n o s t a o s t a l a s k u p a j. J e z u s š e v e d n o u č i i z P e t r o v e g a č o l n a, P e t e r p a š e v e d n o n a n j e g o v o b e s e d o s p u š č a m r e ž e.

Smisel postnega časa

Smisel postnega časa je, da bi vsak izmed nas spet bolj z veseljem sodeloval pri tem kar dela Jezus Kristus - da bi živeli iz Božje ljubezni. Post nam lahko pomaga, da bi živeli iz Kristusovega Duha, ki je v nas, ne pa samo od hrane. Hrano nam je Bog podaril, a to hitro pozabimo in si lastimo vse, tudi samega sebe, kot kos pohištva ali avto. Kako hitro pozabimo na Boga, ki nam je vse podaril in živimo kakor da imamo življenje od hrane. Smrt nam jasno pokaže, da je takšno razmišljanje prevara in laž. Življenje imamo od Boga in smrt in vstajenje nam pokažeta, da ni odvisno od hrane. Hrana je dar, preko katerega se učimo ljubezni in delitve z brati. Hrana je dar, s katerim tudi sami preživimo, dokler je potrebno, da se spremenimo v

ljubezen – smrt in vstajenje. Bog nas je ustvaril po

podobi večne Ljubezni. Lakota nas spominja, da smo Božji in da je Bog naša moč, ne pa hrana. **Zato nas post tudi očisti, zbere, razsvetli od znotraj, nam da veselja in jasnosti. Ni pa cilj posta samo telesni post. Ta je le sredstvo za to, da srce spet najde pravo smer, da se spreobrne in živi iz tega kar je v Božjih očeh in srcu. Zato je prvi steber postnega časa molitev v kateri naše srce spet oživi v Božji ljubezni in se zaživi kot dar. Brez molitve tudi post sam po sebi nič ne**

koristi. **Saj se lahko postimo samo zato, da se bo naš ego razpočil od vitke linije, namesto da bi se zavedali, da smo si podarjeni in da Bog skrbi za vse naše in bližnjih potrebe in s tem sodelovali.** Postimo se lahko iz čiste zagledanosti vase in narcizma, lahko pa zato, da sprejemamo to kar v resnici smo: Božji smo in sposobni iste ljubezni kot Bog, istega življenja, iste večnosti in iste moči v vseh drobnih stvareh svojega življenja. **Bistveni del našega posta je tudi skrb za druge: oko, uho, roke in noge ostarele, bolne, zapostavljene, žalostne, lačne, trpeče, invalide, ločene.** Na ta način vsakdanje življenje postaja veselje. Tega ne morejo dati ne bogastvo, ne oblast, ne posvetna prazna slava.

Čeprav se danes mnogi odločajo, da v času posta raje naredijo nekaj več ali nekaj drugače, pa ima tudi klasično odpovedovanje stvarim, ki nas delajo nesvobodne, veliko moč, da resnično osvobajajo, krepi, prečiščuje in dviga duha – če je le narejeno v pravem duhu in s pravim namenom.

Pepelnica / začetek postnega časa

Pepelnica (kratkotrupna) je premakljiv praznik v katoliškem koledarju. Praznuje se na sredo, 46 dni pred veliko nočjo. S pepelnico se začne postni čas - pepelnica sredo je prvi postni dan. Cerkev je ta praznik uvedla po letu 1091.

Bistvena značilnost pepelnice je obred pepeljenja - posipanja s pepelom. Pri tem obredu duhovnik vernikom na čelo s pepelom nariše znamenje križa in zraven izreče besede:

Spreobni se in veruj evangeliju!

ali tudi

Spominjaj se, da si prah in da v prah se povrneš!

Pepeljenje je bilo poznano že prej in v stari zavezi zasledimo, da so se ljudje oblekli v raševino in se potresli z pepelom. Križ pa je znamenje premagane smrti (Jezusova smrt na križu). Pepeljenje vernike spominja, da smo vsi ljudje zapisani smrti, spokornost pa je prvi korak na poti k vstajenju.

Pepelnica je uvod v postni čas, v katerem naj bi se verniki moramo odrekli grehu in se pripravili, da s Kristusom vstanejo k novemu življenju. Pepelnica sredo je (tako kot veliki petek dan posta in zdržka mesa.

POMNI, DA SI PRAH IN DA SE V PRAH POVRNEŠ

Priznajmo – sestop je grenak. Razpuščeno pustno rajanje, norčavosti, maske, konfeti – in potem, mogoče še malo »z mačkom«, pepelnat križ na čelu in svarilne besede: »Človek, pomni, da si prah in

da se v prah povrneš!« **Sredi pustne norčavosti opomin na resničnost, soočenje s smrtjo, spoznanje, da se ne morem izogniti zakonom življenja.**

Grenko – toda zelo pomembno. Trpko je, vendar nam pomaga živeti.

Življenje ni vedno preprosto – in če to zanikamo, pred tem bežimo in si zapiramo oči, nam vse še otežkoči, da bi bili sposobni to sprejemati. Življenje se nam lahko sesuje, prekriža nam naše načrte, odpira nam neodgovorjena vprašanja – usmerja nas na »nekaj« za vsem, kar je pred nami.

To je pepelnica: ko dopustimo, da nas zaznamuje križ minljivosti in nas sredi življenja spomni na pomembna vprašanja. In da si to vprašanje postavimo tudi sami.

Kajti življenje ni vedno čudovito ...

Postna postava

Postni čas je v krščanstvu obdobje priprave na največji krščanski praznik - veliko noč.

V Rimskokatoliški Cerkvi velja naslednja postna postava:

Pepelnična sreda in veliki petek sta dneva strogega posta. Na ta dva dneva se verniki le enkrat na dan najedo do sitega (post) in se zdržijo vseh mesnih jedi (zdržek). Vsi verniki, ki so dopolnili osemnajsto leto in še niso stari šestdeset let, so se dolžni postiti (razen v izjemnih primerih, npr.: bolezen).

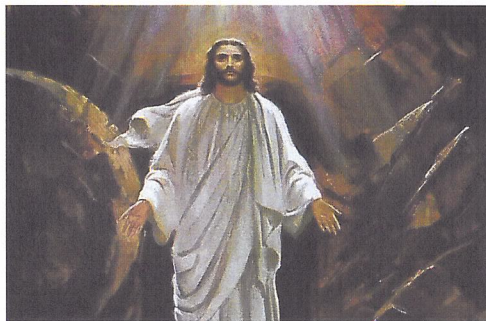
Vse ostale petke v postnem času velja samo zdržek od mesnih jedi. Cerkev vernikom priporoča, da postu dodajo še katero od spodaj naštetih stvari:

- **molitev:** npr. udeležba pri sv. maši; osebna ali družinska molitev; obisk cerkve ali kapele; branje Svetega pisma; molitev križevega pota ipd.

- **post:** poleg zdržka mesa so še druge možnosti. Zdržek od sladkarij in

poobedkov, zdržek od kave ali kajenja, zdržek od televizije, računalnika. Namesto tega več časa posvetimo stikom z bližnjimi, omejitev v hrani in pijači, z namenom, da prihranjeno namenimo revnim, ipd.

- **pomoč drugim:** posebna skrb za koga v bližini, ki je ostarel, bolan, osamljen, reven ipd.

Postni čas je čas pokore. V tem obdobju za nas verne velja spodbuda k poglobljeni molitvi in ljubezni do bližnjega; k zatajevanju samega sebe.

Jezus Kristus je premagal smrt

Če je že res, da smrt nima več oblasti nad človekom in nad svetom, pa še vedno ostaja preveč znamenj njenega nekdanjega gospodovanja. Če je s pomočjo velike noči Kristus iztrgal korenino zla, pa potrebuje ljudi, ki mu v vsakem času in kraju pomagajo utrditi njegovo zmago z njegovim lastnim orožjem: orožjem pravičnosti in resnice, usmiljenja, odpuščanja in ljubezni.

V času svetovnega pomanjkanja hrane, finančnega nereda, stare in nove revščine, zaskrbljujočih podnebnih sprememb, nasilja in bede, ki mnoge prisilijo, da zapustijo svojo zemljo in se odpravijo iskat manj negotove načine preživetja, v času vedno grozečega terorizma in rastočega strahu pred negotovim jutrišnjim dnem je nujno potrebno odkriti poglede, ki bodo sposobni povrniti upanje.

Krščanski post – kaj pravi Sveto pismo?

Odgovor: Sveto pismo ne zapoveduje kristjanom, naj se postijo. Bog tega ne prosi in ne zahteva od kristjanov. Obenem pa Sveto pismo predstavlja

post kot nekaj dobrega, koristnega in dobrodejnega. Knjiga Apostolska dela opisuje vernike, ki so se postili pred pomembnimi odločitvami (Apostolska dela 13,2; 14,23). Post in molitev sta pogosto povezana (Evangelij po Luku 2,37; 5,33). Prepogosto je v središču posta odrekanje hrani. Namen posta pa naj bi bil, da odvrnemo oči s stvari tega sveta, da bi se lahko popolnoma osredotočili na Boga. Post je način, kako pokažemo Bogu, in sebi, da smo resni glede našega odnosa z njim. Post nam pomaga pridobiti novo gledanje in obnovljeno zanašanje na Boga.

Čeprav je post v Svetem pismu skoraj vedno odrekanje hrani, obstajajo še drugi načini posta. Vse, čemur se začasno odpovemo, da bi osredotočili svojo pozornost na Boga, se lahko šteje za post (Prvo pismo Korinčanom 7,1–5). Post bi moral biti omejen na določen čas, še posebej, ko se odrečemo hrani. Daljša obdobja brez

hrane lahko škodujejo telesu. Namen posta ni kaznovati meso, ampak ponovno usmeriti pozornost k Bogu. Post tudi naj ne bo »metoda hujšanja«. Namen svetopisemskega posta ni shujšati, ampak pridobiti globlje občestvo, skupnost z Bogom. Vsak se lahko posti, vendar se nekateri ne morejo odreči hrani (na primer sladkorni bolniki). Vsak se lahko začasno odpove nečemu, da bi se približal Bogu.

Ko odvrnemo oči s stvari sveta, lahko bolj uspešno posvetimo svojo pozornost Kristusu. Post ni način, s katerim bi pripravili Boga do tega, kar hočemo. Post spreminja nas, ne Boga. Post ni način, s katerim bi delovali bolj duhovno kot drugi. Post se opravlja v duhu ponižnosti in z veselim odnosom. Evangelij po Mateju 6,16–18 pravi: »Kadar se postite, se ne držite čemerno kakor hinavci; kazijo namreč svoje obraze, da pokažejo ljudem, kako se postijo.

Resnično, povem vam: Dobili so svoje plačilo. Kadar pa se ti postiš, si pomazili glavo in umij obraz. Tako ne boš pokazal ljudem, da se postiš, ampak svojemu Očetu, ki je na skritem. In tvoj Oče, ki vidi na skritem, ti bo povrnil.«

SVETNIK TEDNA

10. februar SHOLASTIKA

Sv. Sholastika je dvojčica svetega Benedikta, začetnika zahodnega menišтва in pr-vega zavetnika Evrope. Tako kot njen

brat se je tudi sama vnemala za velike duhovne cilje. Najprej je živela v samostanu, ko pa je Benedikt ustanovil sloveči samostan na gori Monte Cassino, ga je sestra prosila, če bi tudi ona smela živeti po pravilih njegovega reda. Brat ji je ustregel in ji dal zgraditi ob vznožju gore skromen samostan in jo imenoval za opatinjo. Sholastika je samostan modro vodila, s posebno ljubeznijo je skrbela za bolnike in reveže. Z bratom se je zaradi strogega reda samostana srečevala le enkrat letno. Umrta je leta 542. Upodabljajo jo kot opatinjo v črni redovni obleki s knjigo redovnih pravil in z golobom.

SVETE MAŠE

NEDELJA, 7. februar 2016

5. nedelja med letom

9.30: za Ljudmilo Rieder

SREDA, 10. februar 2016

17.00: pepelnica

NEDELJA, 14. februar 2016

1. postna nedelja

8.00 za Alojza in Ano Vučina

9.30 za starše Kuzma, Elizabeto in Alojza

OZNANILA

1. V torek je pust. Tudi ta dan ohranimo čut za sveto in se ne norčujemo iz svetih reči.

2. V sredo je pepelnica in začetek 40-dnevnega postnega časa, priložnost za korak naprej v naših duhovni rasti ter priprava na Veliko noč. Ob 17h bo sveta maša s pepeljenjem.

3. V postnem času bomo ob nedeljah /na začetku svete maše/ imeli pobožnost križevega pota.

4. V preteklem mesecu je bilo v prostorih Slovenskega pastoralnega centra opravljenih nekaj delovnih akcij:
- G. Giulio Gergek je v nekaj sobotnih dopoldnevih popravil peči za gretje v cerkvi in menjal pokvarjene ventilatorje; potegnil elektriko za instrumente, namenjene mladinskemu petju; popravil osvetljavo v vhodu v cerkev; popravil osvetljavo na oglasnih deskah, v pripravi pa je ureditev osvetlitve oltarja ob vstopu v preddverje cerkve.

- G. Ludvik Bohar je pomagal pri večjem pospravljanju in čiščenju prostora pod zvonikom, namestil police v šanku in zakital stene (v bifeju).
- Ob delovni akciji, ko smo pospravljali jaslice in smreko, ter očistili cerkev, smo naročili 5 kubični kontejner za odpad in ga napolnili do vrha.

Prenesli smo tudi nekaj omar in preselili njihovo vsebino. Vsem, ki ste se odzvali povabilu, iskrena hvala za pomoč. Pomagali ste: Anica Hren in Ludvik Bohar, Ana in Werner Oswald, Marija in Štefan Mesarič ter Slavko Bedernjak.

PSALM 25

K tebi, Gospod, povzdigujem svojo dušo.

² Moj Bog, vate zaupam, naj ne doživim sramote, naj se ne veselijo nad menoj moji sovražniki.

³ Nihče, kdor v tebe zaupa, ne bo doživel sramote, osramočen bo, kdor se lahkomi selno izneveri.

⁴ Svoja pota, Gospod, mi pokaži, svojih stezá me nauči.

⁵ Vodi me v resnici in me uči, saj si ti, Bog, moj rešitelj; tebe ves dan pričakujem.

⁶ Spomni se, Gospod, svojega usmiljenja in svoje dobrote, ker traja od vekomaj.

⁷ Grehov moje mladosti in upornosti se ne spominjaj, zaradi svoje zvestobe se me spomni, zaradi svoje dobrote, o Gospod.

⁸ Dober in pravičen je Gospod, zato grešnikom kaže pot.

⁹ Ponižne vodi v pravici, uboge uči svojo pot.

¹⁰ Vse Gospodove steze so dobrota in zvestoba za tiste, ki se držijo njegove zaveze in določb.

¹¹ Gospod, zaradi svojega imena odpusti mojo krivdo, ker je velika.

¹² Kdo je mož, ki se boji Gospoda? Njega pouči, katero pot naj izbere.

¹³ On sam bo prebival v sreči in njegov zarod bo dobil deželo.

¹⁴ Gospod zaupa tistim, ki se ga bojijo, in jim razodeva svojo zavezo.

¹⁵ Moje oči so vedno uprte v Gospoda, ker mi on rešuje noge iz mreže.

STE SE DANES ŽE NASMEJALI?

Janus po koncu treninga Prevcu: "A si ti normalen! Vprašam te če si normalen!?"

Peter: "Ja kaj je? Zakaj?"

Janus: "A ti ne veš kako se pristane. A ti ne znaš pristat'? A nej mene kap zadane, al' kva?!"

Peter: "Zakaj se dereš, saj sem tam pristal kjer je tabla z mojim mestom..."

Janus: "Kakšna tabla?!"

Peter: "Ja, tam piše PP"

Janus: "Bukselj! Ta tabla ne pomeni Peter Prevc! Ta tabla je Parkirni Prostor!"

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0660/ 657 94 33 (Matija)**

Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**